

større og større hvert år. Vi skal også bruge det nuværende pusterum i økonomien til at få skabt bedre forhold for vores erhvervsliv sådan at de kan skabe flere ægte arbejdspladser.

Regeringen gør det modsatte. Den bruger opsvinget til at lægge nye skatter og afgifter på erhvervslivet »for nu har de jo råd«, og de benytter opsvinget til at sende næsten 80.000 danskere på statsbetalt ferie hvert år (orlovsordningerne). Det har vi bestemt ikke råd til. Al snak om, at det er for at få arbejdsløse i beskæftigelse, skal man ikke tro på. Regeringen siger nu åbent og ærligt, at orlovsordningerne er et nyt velfærdsgode, som er kommet for at blive!

4.0. Arbejdsløsheden.

Det største samfundsproblem er, for indeværende, at over 250.000 personer er uden beskæftigelse og er på dagpenge. Dertil kommer, at op imod yderligere 200.000 er på kontanthjælp. Dertil skal lægges de mange tusinder på orlov, efterløn, delpension, o.s.v. Det giver samlet op imod 700.000 arbejdsdygtige danskere, som modtager offentlig forsørgelse uden at bidrage til samfundskagen. Det kan jo ikke blive ved med at gå. Regeringen gør mere for at skjule dette forhold gennem kunstige parkeringsordninger, end ved aktiv handling for at få skabt vækst og fremgang i den private erhvervssektor. Regeringens mange nye ordninger gør, som arbejdsministeren har sagt det »vi rører rundt i gryden af ledige«. Man flytter folk rundt fra ordning til ordning uden at bringe flere ægte arbejdspladser frem. Udgifterne til de lediges dagpenge og de kostbare offentlige aktiveringsforanstaltninger gør, at skatteyderne må bøde med ca. 250.000 kr. for hver ledig. Arbejdsløsheden er derfor en tung byrde på statens budget. Indsatsen mod ledigheden kan derfor ikke opprioriteres nok.

Måden, vi løser ledighedsproblemet, er meget enkel:

- Skab gode forhold for vores virksomheder, så kommer arbejdspladserne.
- Nedsæt skatten på arbejde, så kommer arbejdspladserne.
- Reducer den offentlige sektors åg, så kommer arbejdspladserne.
- Fjern alle de bureaukratiske hindringer, så kommer arbejdspladserne.

Det er så enkelt. Alle siger det, alle ved det. Men regeringen vil ikke gøre noget ved det - hvorfor? Fordi det strider mod den socialdemokratiske ideologi, hvor staten skal være centrum i samfundet, hvor vi alle skal have en håndfuld sagsbehandlere til at hjælpe os gennem livet, og hvor fagforeningerne bestemmer alt for meget. Ikke kun **Fremskridtspartiet** siger, at bedre forhold for erhvervslivet og nedsatte skatter er den rigtige løsning. Alle udenlandske organisationer, som Danmark er medlem af, OECD, EU o.s.v., siger det samme. Vi skal lytte til disse gode råd. Ellers kan det gå så galt som i Sverige, hvor den ene hestekur er afløst af den næste.

5.0. Statens store gældsproblem.

Det næststørste samfundsproblem er den fortsatte gældsætning af staten. Med udsigt til endnu et år med over 33 mia. kr. driftsunderskud i staten vil gælden vokse til nye uacceptable højder. Ud over gældens skadelige virkning på pengemarkedet og renteutviklingen betyder gældens forrentning også en ødelæggende gøgeungeeffekt på statens budget. Den grådige rentekonto kræver over 60 mia. kr. i 1996, og derved bortødsles surt tjente skatte kroner uden nogen velfærdsgæst.

Det danske samfund har gældsproblemer. Uanset hvilke beregningsmetoder og uanset hvilke nye manipulationer skiftende finansministre har benyttet sig af, så kan de ikke lyve sig fra det faktum, at vi har et gældsproblem.

I 70'erne var det Anker Jørgensens socialdemokratiske regeringer, som stiftede en meget stor statsgæld i udlandet. Hvert år blev der lånt nye milliarder i udlandet. Det var derfor, daværende finansminister Knud Heinesen (S) i 1981 udtalte de berømte ord om, at vi befandt os på afgrundens rand. Da Poul Schlüters (K) regering kom til i 1982, var man nødt til at omlægge den danske gældspolitik. Man havde ikke format til at iværksætte en egentlig afvikling af gælden. I stedet ændrede man taktik. Fra optagelse af lån i udlandet blev det nu lån i indlandet, der blev det fremherskende. Schlüters regeringer formåede da også at slå alle rekorder i indenlandsk låntagning.

Mange har fremført det argument, at indlandsgæld ikke er noget problem, da det bare er den